

Duško Rudež
ŽIVJETI BEZ AMBROZIJE
Dnevnik volontera osječke Udruge za zaštitu okoliša i ruralne baštine „Tuljan“
(2002. – 2007.)

Odgovorna urednica
Lejla Šehić Relić

Recenzenti
Mr.sc. Hrvoje Volner
Dr.sc. Zlata Živaković – Kerže

Izdavači
Volonterski centar Osijek
Pauk, Cerna

POGOVOR

Budući da je Osijek okružen poljoprivrednim i iim zemljištem na kojima raste ambrozija, korov čiji pelud izaziva alergiju u kolovozu i rujnu, niknula je u Osječaninu Dušku Rudežu zamisao da osnuje udruhu koja će krenuti u bitku protiv te, za čovjeka štetne biljke. Put od zamisli do ostvarenja nije bio ni lak ni jednostavan. No, zaživio je , uz sve nedaće i goleme napore, samo zahvaljujući upornosti njenog osnivača, ali i nesebičnom radu brojnih volontra i volontera – članova Udruge za zaštitu okoliša i ruralne baštine „Tuljan“ bez čijeg rada ne bi ni bilo uspješnih rezultata.

Udruga je osnovana 2. prosinca 2002. Temeljni su joj zadatak i cilj organiziranje akcija uništavanja ambrozije i djelovanje radi suzbijanja tog alergenog korova. O petogodišnjem djelovanju govori ovaj Dnevnik koji je pisao osnivač, utemeljitelj i predsjednik Udruge za zaštitu okoliša i ruralne baštine „Tuljan“ Duško Rudež.

Ostvarila mu se želja da nađe izdavača; to je Volonterski Centar Osijek. Knjiga je pred nama. Ona će , nadamo se, podsjetiti sve sudionike akcija na prijedeni put, na ono što se postiglo i što bi se – po dosadašnjm rezultatima – moglo postizati u uništavanju alergenog korova. U nadi da je ljepše i zdravije živjeti bez ambrozije autor je javnosti predao ovu knjigu.

Priređivačica
Dr. Sc. Zlata Živaković – Kerže

RIJEČI UREDNICE

U današnje je vrijeme volontiranje postalo jednim od važnih instrumenata razvoja zajednice. Volontiranje znači socijalnu inkluziju i integraciju, izgrađuje solidarnost i povjerenje, potiče aktivno i odgovorno sudjelovanje u društvu, promiče vrijednosti demokracije, predstavlja snagu za pomirenje i izgradnju u podijeljenim društvima, potiče kreativna partnerstva i promiče društvenu odgovornost, razvija inovativne socijalne usluge te povećava mogućnost zapošljavanja. Volontirajući ljudi dobiju priliku stjecati nova znanja i vještine kroz neformalno obrazovanje, proširiti svoje vidike, upoznati različite zanimljive ljude, kreativno provoditi svoje slobodno vrijeme te svojim angažmanom doprinjeti ugodnijem životu zajednice u kojoj žive.

Volonterski angažman pojedinca važan je i u vrijeme političkih, ekonomskih, ekoloških kriza s kojima se svijet svakodnevno suočava. Volonterstvo potiče društveni aktivizam koji je osnovni pokretač svakog naprednog društva. Osim toga volonterstvo u sebi sadrži potencijal izgradnje solidarnosti kako bi oni koji imaju otežane životne uvjete postali ravnopravni članovi zajednice. Volontirajući imamo priliku pomoći drugima ali i ukazati na probleme i potrebe te tako pokazati odgovornost za zajednicu.

Iskustvo Duška Rudeža, opisano u ovoj knjizi, pokazuje koliko je upornosti i entuzijazma potrebno da volonterska inicijativa bude prepoznata i vrednovana. Prepreke na koje je nailazio povremeni osjećaj osamljenosti predstavljaju realnost u kojem se mnogi volonteri mogu pronaći. Potrebno je doista puno osobnog angažmana i vjere da se ne odustane i ne odabere linija manjeg otpora.

Duško Rudež nije odustao i zato je danas pred vama ova knjiga, nega vrsta svjedočanstva, koja svoju vrijednost crpi upravo u milion razloga koji se mogu pronaći u razmišljanju kako aktivnosti uništavanja ambrozije ne bi uspjele, ali eto, ovaj dnevnik koji je pred čitateljstvom, potvrđuje uspješnost akcija i nesebično djelovanje volontera pri uništavanju tog, za čovjekovo zdravlje, opasnog korova.

Lejla Šehić Relić, voditeljica Volonterskog centra